

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 376/2016-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2016 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti [REDACTED] zastúpenej advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, Kuzmányho 4, Martin, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 26/2014 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 10 Ro 126/2013) takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 26/2014 porušil základné právo [REDACTED], aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 26/2014 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 600 € (slovom šesťsto eur), ktoré j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 303,16 € (slovom tristoti eur a šesťnásť centov), ktorú j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť na účet jej advokáta JUDr. Tomáša Zboja, Advokátska kancelária, Kuzmányho 4, Martin, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) č. k. III. ÚS 376/2016-10 zo 7. júna 2016 bola prijatá na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 26/2014 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 10 Ro 126/2013; ďalej len „napadnuté konanie“).

Sťažovateľka uviedla, že 22. októbra 2013 podala žalobu proti [REDAKOVANÉ] o zaplatenie sumy 6 300 €. Konanie je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 26/2014 (pôvodne 10 Ro 126/2013). Okresný súd 19. novembra 2013 platobným rozkazom zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 6 300 €. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Sťažovateľka tvrdí, že od jej vyjadrenia sa k odporu (19. februára 2014) okresný súd vo veci samej nekonal, preto 11. novembra 2014 podala sťažnosť na postup súdu. Okresný súd

čiastočne uznal dôvody sťažnosti (v období od 12. júna 2014 do 19. novembra 2014), čo odôvodnil zaťažením súdu a čerpaním dovoleníek.

Okresný súd aj naďalej nekoná a sťažovateľka považuje prieťahy v konaní od 21. februára 2014 až dosiaľ za zbytočné, pretože „*Nie je prijateľné, aby z dôvodu problému platenia súdneho poplatku za podaný odpor bolo konanie dva roky bez akéhokoľvek realizovania vo veci samej.*“.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 2. novembra 2015 sp. zn. 11 Co 49/2015 potvrdil napadnuté uznesenie, ktorým súd prvého stupňa vyrubil žalovanému súdny poplatok a aj napriek tomu ďalších 6 mesiacov nenariadil pojednávanie vo veci.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Navrhla, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5C/26/2014, porušené bolo.

Okresnému súdu Piešťany sa v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/26/2014 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 5.000 € (slovom päťtisíc eur), ktoré je jej Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 303,16 €..., ktorú je Okresný súd Piešťany povinný zaplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. Tomáša Zboju. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 26/2014:

- 24. mája 2013 sťažovateľka podala na okresnom súde žalobu proti žalovanému [REDAKOVANÉ], ktorá bola zaevidovaná pod sp. zn. 10 Ro 126/2013;
- 28. mája 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku 378 € v lehote 10 dní;
- 7. júna 2013 sťažovateľka zaplatila súdny poplatok;
- 5. septembra 2013 okresný súd vyzval sťažovateľku na vyjadrenie, či trvá na uplatnenom úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne, pretože ak sa v návrhu uplatňuje právo, ktoré je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi, súd so súhlasom navrhovateľa vydá platobný rozkaz len v tej časti, ktorej sa rozpor netýka;
- 25. októbra 2013 sťažovateľka doručila opravný návrh;
- 19. novembra 2013 okresný súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 10 Ro 126/2013;
- 29. januára 2014 odporca doručil okresnému súdu odpor proti platobnému rozkazu;
- 3. februára 2014 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na vyjadrenie sa k odporu v lehote 10 dní;
- 21. februára 2014 sťažovateľka doručila vyjadrenie k odporu;
- 3. marca 2014 bola vec zapísaná pod sp. zn. 5 C 26/2014;
- 31. marca 2014 okresný súd uznesením nariadil odporcovi zaplatiť 378 € z titulu súdneho poplatku za odpor (právoplatnosť nadobudlo 8. januára 2016);
- 28. apríla 2014 odporca podal odvolanie proti uzneseniu z 31. marca 2014. Súčasne podal žiadosť o odklad splatnosti súdneho poplatku a aj o oslobodenie od súdneho poplatku;
- 26. mája 2014 okresný súd vyzval odporcu, aby v lehote 10 dní dokladoval osobné a majetkové pomery;
- 12. júna 2014 odporca doručil vyplnené tlačivo na deklarovanie svojich majetkových pomerov;
- 19. novembra 2014 okresný súd uznesením sp. zn. 5 C 26/2014 nepriznal odporcovi oslobodenie od súdneho poplatku;

- 21. januára 2015 bol spis doručený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní odporcu proti uzneseniu okresného súdu z 31. marca 2014;

- 4. novembra 2015 bol spis doručený okresnému súdu s uznesením krajského súdu sp. zn. 11 Co 49/2015 z 2. novembra 2014, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu z 31. marca 2014, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť poplatok za odpor vo výške 378 €;

- 9. marca 2016 okresný súd vyzval [REDAKOVANÉ] na vyjadrenie sa k žalobe;

- 16. júna 2016 sa uskutočnilo pojednávanie. Bolo odročené na neurčito s tým, že bude vykonané doplnenie dokazovania, pretože sťažovateľka navrhla, aby si okresný súd vyžiadal údaje z evidenčnej karty vozidla z príslušného dopravného inšpektorátu a tiež trestný spis vzťahujúci sa na vec.

Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti vyjadrila predsedníčka okresného súdu v podaní sp. zn. Spr 422/16 doručenom ústavnému súdu 14. júla 2016, v ktorom okrem chronológie úkonov uviedla:

„Dňa 29.01.2016 bola v rámci prerozdeľovania vecí zo senátu [REDAKOVANÉ], ktorá bola s účinnosťou od 01.01.2016 natrvalo preložená na výkon funkcie sudcu na KS v TT, predmetná vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie ako zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ] a keďže jej bolo pridelených okrem tejto veci i ďalších 190 vecí zo senátu [REDAKOVANÉ], ktorá bola taktiež od 1.1.2016 preložená na iný súd, nebolo v jej fyzických silách zaoberať sa danou vecou skôr, preto až dňa 17.05.2016 vytyčila sudkyňa vo veci pojednávanie na deň 16.06.2016. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 16.06.2016 došlo k prejednaniu veci za prítomnosti účastníkov a ich PZ a pojednávanie bolo odročené na neurčito v dôsledku potreby doplnenia dokazovania, keďže zo strany navrhovateľky bol návrh na vyžiadanie si trestného spisu a evidenčnej karty vozidla z príslušného dopravného inšpektorátu.

V súvislosti s obdobím od pridelenia danej veci (29.1.2016) až doposiaľ sudkyňa [REDAKOVANÉ] konštatovala, že spolu s predmetným spisom jej boli zo senátu 13C pridelené ešte ďalšie spisy, v počte 47 a to prevažne reštančné, pričom v mesiaci september 2015 jej boli pridelené spisy zo senátu 7Cb po [REDAKOVANÉ], ktorá je na dlhodobej zahraničnej stáži v počte 155 a od januára 2016 jej boli postupne pridelené i spisy

zo senátov 5C , 5Cb po [REDACTED], ktorá bola trvalo preložená na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Trnave v počte 103 a 12 C, 12 Cb po [REDACTED], ktorá bola trvalo preložená na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Topoľčany v počte 87. Nebolo teda v silách sudkyne [REDACTED] zaoberať sa predmetnou vecou skôr, keď v mojom senáte 6C a 6Cb mám celkový počet vecí 737, pričom vybavuje aj D agendu.

K preťahom zo strany súdu v predmetnom konaní došlo z dôvodu nedostatočnej personálnej obsadenosti súdu, ktorý od znovuoobnovenia v roku 2008 mal len 7 sudcov, hoci s ohľadom na veľkosť obvodu mal mať minimálne 15 sudcov.

K dlhším časovým odstupom medzi niektorými úkonmi súdu prišlo z dôvodu zaťaženia, teda veľkého množstva spisov na Okresnom súde Piešťany na civilnom úseku, čo neumožňuje vo všetkých pridelených veciach sudcovi, resp. poverenému vyššiemu súdnemu úradníkovi vo veciach konať v kratších časových intervaloch.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by sami disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolností preťahov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1.5.2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu Hlohovec, čo len z časti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí avšak tunajší súd naďalej dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.

V priebehu roku 2015 sa počet sudcov na Okresnom súde Piešťany znížil z 12 na 8, čo viedlo k prerozdeleniu spisov a nárastu vecí v senátoch sudcov, kde už aj tak mali neprimerané množstvo vecí na vybavenie tak, aby v konaniach nedochádzalo k preťahom...“

K vyjadreniu okresného súdu doručila repliku sťažovateľka. Prostredníctvom svojho právneho zástupcu okrem iného uviedla: „... považujeme za potrebné opätovne uviesť, že aj naďalej považujeme konanie súdu, okrem jeho nečinnosti, za nesprávne a to, že nie je prijateľné, aby z dôvodu problému platenia súdneho poplatku za podaný odpor bolo konanie dva roky bez akéhokoľvek realizovania vo veci samej nečinné. Ako už bolo viackrát

uvedené, samotné nezaplatenie súdneho poplatku za podaný odpor nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Taktiež musíme poukázať na prinajmenšom nelichotivé zaslание uznesenia o poučení účastníkov konania spolu s potvrdením o podaní návrhu po 3 rokoch od podania návrhu bez súčasného vytyčenia pojednávania. Až na základe podanej ústavnej sťažnosti zo dňa 03.05.2016 bolo podľa uvedenia súdu vytyčené pojednávanie dňa 17.05.2016 na deň 16.06.2016...“

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie 6 300 € s príslušenstvom vedenom pod sp. zn. 5 C 26/2014 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

Pokiaľ ide o základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov súdom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), pod konaním, v ktorom sa takáto vec prerokováva, je potrebné rozumieť nielen konanie prvostupňového súdu, ale aj konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej konanie v správnom súdnictve, ako aj konanie o výkon rozhodnutia. Tento právny názor ústavného súdu vychádza z toho, že ani ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v občianskych a trestných veciach nevynímajú z ich povinnosti konať bez zbytočných priet'ahov žiadnu vec, ktorej môže byť poskytnutá súdna ochrana (napr. I. ÚS 70/98, I.ÚS 56/02, III. ÚS 561/2016).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci)

v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, III. ÚS 561/2016). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že doterajšia dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Tento dôvod nečinnosti neuviedla vo svojom vyjadrení k sťažnosti ani predsedníčka okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že aj samotná sťažovateľka prispela k prieťahom v konaní. Až na výzvu okresného súdu, ktorý jej oznámil, že v návrhu si uplatňuje aj právo, ktoré je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi, doručila okresnému súdu zmenenú žalobu, na základe ktorej okresný súd následne rozhodol platobným rozkazom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým konštatuje, že doterajšie konanie trvá skoro tri a pol roka. Počas neho došlo k opakovanej nečinnosti okresného súdu. V období od 12. júna 2014 do 19. novembra 2014 (5 mesiacov), od 4. novembra 2015 do 3. marca 2016 (3 mesiace) a od 3. marca 2016 do 16. júna 2016 (3 mesiace) okresný súd nevykonával ani jeden úkon smerujúci k rozhodnutiu veci. Celkovo bol okresný súd absolútne nečinný 11 mesiacov.

V čase od 21. januára 2015 do 4. novembra 2015 sa vec v dôsledku rozhodovania o odvolaní žalovaného proti uzneseniu okresného súdu z 31. marca 2014 nachádzala na krajskom súde. Prieťahy v konaní na krajskom súde však sťažovateľka nenamietala.

Okresný súd teda 11 mesiacov nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako žalobkyňa v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02, III. ÚS 561/2016).

Na obranu okresného súdu, podľa ktorého k *„dlhším časovým odstupom medzi niektorými úkonmi súdu prišlo z dôvodu zaťažnosti, teda veľkého množstva spisov na*

Okresnom súde Piešťany na civilnom úseku“, nebolo možné prihliadať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03, II. ÚS 518/2012, III. ÚS 201/2014), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných prietahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobo obmedzené personálne kapacity príslušných súdov. Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedu okresného súdu (I. ÚS 6/06, II. ÚS 215/2013, II. ÚS 486/2013).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 €, ktoré osobitne neodôvodnila.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia jej práv, na doterajšiu dĺžku napadnutého konania a sťažovateľkin podiel na prietáchoch v konaní, ako aj povahu veci (predmetom sporu je 6 300 € s prísl.) považuje za primerané vo výške 600 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd priznal úhradu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Úhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2016 (2 x 143 €) predstavuje spolu

s režijným paušálom (2 x 8,58 €) sumu 303,16 €, trovy právneho zastúpenia boli priznané v celkovej sume 303,16 €.

Odmenu za tretí úkon ústavný súd advokátovi nepriznal, pretože sťažovateľka si jeho úhradu neuplatnila a tiež preto, že išlo len o repliku, v ktorej len potvrdila už známe skutočnosti.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2016